

Παναγία η Παντοχαρά, το εκκλησάκι του Ελύτη στη Σίκινο (Βασιλική Ρούσκα, ΜΑ Θεολογίας)

/ [Πεμπουσσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Η Παναγία η Παντοχαρά είναι ένα ξωκλήσι που ανεγέρθηκε στη Σίκινο, μία από τις τελευταίες επιθυμίες που εξέφρασε ο Οδυσσέας Ελύτης στη σύντροφό του Ιουλίτα Ηλιοπούλου όσο ο ίδιος ήταν εν ζωή. Η σκαλιστή επιγραφή έξω από τον ναό μάς πληροφορεί για όλα τα στοιχεία του:

Φωτος: Βασιλική Ρούσκα

«Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΥΤΗ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΕΛΥΤΗ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΠΑΝΤΟΧΑΡΑ

ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕ Η ΙΟΥΛΙΤΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ ΠΡΟΣΕΦΕΡΕ Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ

ΤΟ ΕΡΓΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ ΜΕ ΤΗΝ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΟΣ ΛΙΛΙΑΝ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ ΚΩΣΤΑΚΗ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΤΟΥ 2011

Ο ΧΩΡΟΣ ΠΑΡΑΧΩΡΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΙΚΙΝΟΥ

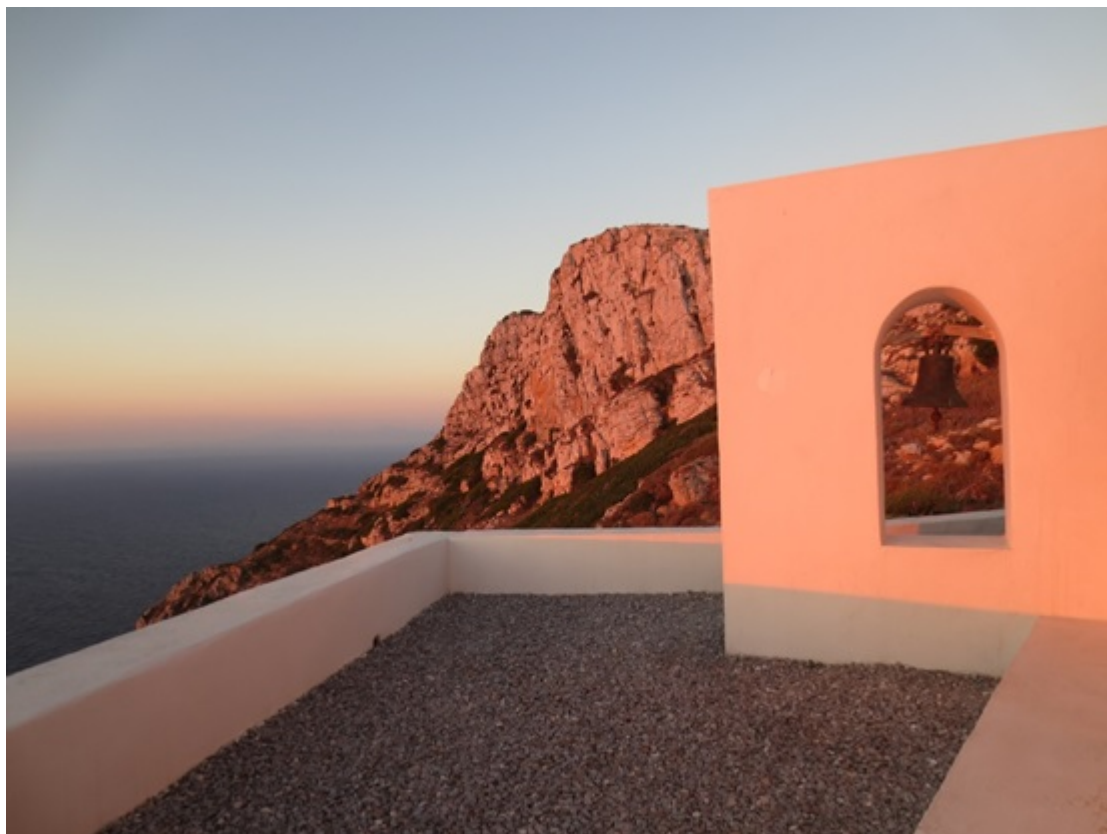
Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΕΠΙΣΚΕΦΤΕΙ ΠΟΤΕ ΤΟ ΝΗΣΙ».

Για να φθάσει κανείς στην Παναγία την Παντοχαρά πρέπει να ακολουθήσει τη διαδρομή από τη χώρα της Σικίνου που οδηγεί στο Μοναστήρι της Ζωοδόχου Πηγής. Η τοποθεσία είναι μοναδικής αίσθησης κάλλους και ωραιότητας, την καταυγάζει καθαρό φως και διαφάνεια, ό,τι ακριβώς και η ελυτική ποίηση. Μπροστά από τον μικρό ναό απλώνεται το Αιγαίο και αντίκρυ φαίνονται στο βάθος η Σίφνος, η Αντίπαρος και άλλα νησιά των Κυκλάδων. Στην είσοδο του ναού υπάρχει σκαλισμένη η επιγραφή «Παρθένω Σικινίω Οδυσσεας Ελύτης ανέθηκε». Τα θυρανοίξια του ναού τελέστηκαν στις 6 Αυγούστου 2011 με παρουσία της Ιουλίτας Ηλιοπούλου. Ο λόγος για τον οποίο το εκκλησάκι αφιερώθηκε στην Παναγία την Παντοχαρά είναι η ιδιαίτερη εντύπωση του νομπελίστα ποιητή που του έκανε η εικόνα της Παναγίας Παντοχαράς στα Στροφάδια της Ζακύνθου.

Ο Οδυσσέας Ελύτης δεν βρέθηκε ποτέ του στη Σίκινο, ωστόσο την εξυμνεί μέσα από στίχους των ποιημάτων του: «Η Παναγιά το πέλαγο/ κρατούσε στην ποδιά της/ Τη Σίκινο την Αμοργό/ και τ' άλλα τα παιδιά της» (*Τα ρω του έρωτα*), «η Ίος η Σίκινος η Σέριφος η Μήλος/ “Κάθε λέξη κι από 'να χελιδόνι/ για να σου φέρνει την άνοιξη μέσα στο θέρος” είπε”» (*Άξιον Εστί*), «(Ψηλά την ώρα που σε μέγα βάθος/ Αφρίζοντας περνά μία Σίκινος)» (*Ο μικρός ναυτίλος*).

Η επιλογή του Οδυσσέα Ελύτη να ανεγερθεί το ξωκλήσι στη Σίκινο δεν ήταν τυχαία, αφού του άρεσε η προφορά του ονόματος του νησιού, του άρεσε ακόμη η διαφάνεια, ο ασβέστης, το ελληνικό φως, το Αιγαίο. Η Σίκινος ακόμη είναι ένα νησί που περιτριγυρίζεται από άλλα κυκλαδίτικα νησιά και που διατηρεί την αυθεντικότητά της, το παρθενικό της στοιχείο. Η Παναγία Παντοχαρά στη Σίκινο είναι ένα σύμβολο των στοιχείων της ελυτικής ποίησης, το πάντρεμα του ελληνικού με το χριστιανικό στοιχείο μέσα από την καθαρότητα και τη διαφάνεια.